

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.009 van 13 maart 2003
in de zaak A. 71.398/VII-14.723.**

In zake : Marc VERVLOET,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat M. FAURE,
 kantoor houdende te ANTWERPEN,
 Mechelsesteenweg 210 a

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1 bus 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VERVLOET op 26 september 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 30 juli 1996 waarbij zijn beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 8 februari 1996 houdende weigering van een milieuvergunning, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 15 maart 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de procedure ingediend door verzoeker en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 februari 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BERT die, loco Advocaat M. FAURE verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat I. LAUWEREYS die, loco Advocaat J. VAN DE VYVER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker exploiteert een veeteeltinrichting aan de Reepkenslei nr. 17 (of 19) te Kontich, alsook aan de Reepkenslei nr. 88.

Voorliggend dossier heeft betrekking op de inrichting gelegen aan de Reepkenslei nr. 17.

1.2. Op 24 oktober 1995 dient verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een milieuvergunningsaanvraag in voor het veranderen van de veeteeltinrichting gelegen te Kontich, Reepkenslei 17, door uitbreiding met een stal voor het houden van in totaal 143 zoogdieren en het gebruik van drie voedersilo's zodat de inrichting zou omvatten :

- 143 grote zoogdieren;
- lozen van industrieel afvalwater in de riool;
- het opslaan van reinigings- en ontsmettingsmiddelen voor melkkoeltank en melkleidingen;
- een compressor op een melkkoeltank;
- opslag van 1 x 2.750 liter diesel en 2 x 1.000 liter in bovengrondse, ingekuipte vaten;

- 800 liter olie, bovengronds opgeslagen;
- een verdeelpomp op de dieseltank.

1.3. Op 8 februari 1996 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de gevraagde vergunning.

1.4. Verzoeker gaat tegen het voormeld weigeringsbesluit in beroep bij de Vlaamse minister voor leefmilieu en tewerkstelling.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

a) Het advies van de Vlaamse Landmaatschappij is ongunstig. In het advies wordt onder meer overwogen dat voor wat de bewuste inrichting betreft er voor het aanslagjaar 1993 op 17 maart 1993 aangifte gedaan werd bij de Mestbank, dat op deze aangifte dieren vermeld waren, dat, blijkens de gegevens aanwezig in het dossier er geen geldige bouwvergunning voor de inrichting zou zijn, dat ingevolge artikel 1.1.2 van Vlarem II deze inrichting dus geen bestaande veeteeltinrichting is, en dat de aanvraag derhalve niet verenigbaar is met artikel 5.9.3.1, § 1, van Vlarem II, dat dit wordt bevestigd door de gegevens vermeld op het kadasterplan, waaruit duidelijk blijkt dat alle gebouwen die op het inrichtingsplan vermeld worden als stallen niet op het kadasterplan voorkomen, dat dus gesteld kan worden dat deze gebouwen geen bouwvergunning hebben.

Voorts wordt vastgesteld dat het bedrijf van verzoeker ook nog een inrichting heeft aan de Reepkenslei nr. 88, en dat de vergunningsaanvrager 4.572 kg P₂O₅ kan afzetten via gronden in eigendom of pacht, dat de grondgebonden en de grondverbonden afzet voldoende is voor een verantwoording van de mestafzet van de betrokken inrichting, maar niet voldoende voor de verantwoording van de mestafzet van alle inrichtingen van het bedrijf tezamen en dat bijgevolg de aanvraag niet verenigbaar is met artikel 5.9.8.3, § 3, van Vlarem II.

b) De administratie gezondheidszorg adviseert met het oog op de bescherming van de volksgezondheid ongunstig "omdat de inrichting gelegen is in woongebied. De hinder kan voor de omwonenden niet tot een aanvaardbaar niveau beperkt worden".

c) De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert principieel gunstig wat betreft het aspect lozen van bedrijfsafvalwater.

d) De afdeling stedenbouwkundige vergunningen adviseert principieel ongunstig. In het advies wordt overwogen "dat geen bouwvergunning voor op het terrein gelegen constructies (stallen, garage, bergplaats) werd verleend". Voorts wordt overwogen "dat ook moet nagegaan worden of de inrichting verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving; dat de aanvrager stelt dat de inrichting van oudsher op deze plaats gevestigd is en dat de omliggende bebouwing recenter is; dat het bedrijf evenwel grotendeels zonder bouwvergunningen noch milieuvergunningen is tot stand gekomen; dat redelijkerwijs dient te worden aangenomen dat het bedrijf, ook al zou het reeds zeer lang bestaan, een aanzienlijke schaalvergroting heeft gekend; dat het bedrijf grenst aan de achtertuinen van een tiental residentiële woningen; dat het belangrijkste bedrijfsgebouw ongeveer 50 meter lang is, wat bezwaarlijk als kleinschalig en geïntegreerd in de omgeving kan beschouwd worden; dat bijna onmiddellijk grenzend aan de achtertuinen van de residentiële woningen twee grootschalige bergplaatsen zijn voorzien, onder andere voor machines, landbouwvoertuigen en chemische produkten; dat dit een onaanvaardbare situatie is; overwegende dat de inrichting niet aan het gewestplanvoorschrift beantwoordt".

e) De afdeling milieuvergunningen van het hoofdbestuur van de AMINAL adviseert gunstig voor het verlenen van een vergunning tot 17 januari 2008 mits bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd die betrekking hebben op een aan te leggen groenbuffer.

Volgens dit advies gaat het om een bestaande inrichting omdat voor een gedeelte van de inrichting reeds op 3 april 1964 een geldige bouwvergunning werd bekomen, terwijl de overige constructies "met toestemming van de gemeente werden opgericht", waarbij wordt gespecificeerd dat "zowel verlenging van de voorlopige houten schuilplaats (12 m x 20 m) als vergroting (12 m x 30 m) oogluikend werden toegestaan". Derhalve is volgens het advies voldaan aan artikel 5.9.3.1., § 2, van Vlarem II.

Voorts wordt gesteld dat wat de mestafzet betreft, de inrichting verenigbaar is met artikel 5.9.8.3, § 3, van Vlarem II en dat de exploitatie van de inrichting geen noemenswaardige hinder voor de omgeving veroorzaakt.

f) De gewestelijke milieuvergunningscommissie adviseert met eenparigheid van stemmen ongunstig.

In dat advies is onder meer vermeld :

"Overwegende dat voor deze inrichting volgende bouwvergunningen werden afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen :

- 18 april 1958 : 'verbouwen der stalling'

- 3 april 1964 : bouwen van een bergplaats (melkplaats en bergplaats);

dat de exploitant in 1978 aan het College van Burgemeester en Schepenen schriftelijk de toelating vroeg om een houten schuilplaats (12 m op 20 m) voor dieren te bouwen voor een periode van 5 jaar, met het oog op een verhuis naar de vestiging op nr. 88; dat hierop geen schriftelijk antwoord werd gegeven; dat hij echter na deze 5 jaar in 1983 de toelating vroeg deze bergplaats te vergroten met een bijkomend stuk van 12 m op 20 m; dat hierop evenmin schriftelijk werd geantwoord;

Overwegende dat uit bovenstaande blijkt dat slechts de vergunningen uit 1958 en 1964 als effectieve bouwvergunning te beschouwen zijn; dat de bouwvergunning van 1964 geen betrekking heeft op een stal; dat de vergunning van 1958 betrekking had op de woning van de ouders waarin een zeer kleine stal van 5 m op 8 m was getekend; dat deze ruimte in huidige aanvraag niet meer als stal is aangeduid; dat voor de stallen die in huidige aanvraag voor runderen bestemd zijn, geen enkele bouwvergunning voorhanden is;

Overwegende dat voor het aanslagjaar 1993 op 17 maart 1993 aangifte werd gedaan bij de mestbank; dat op deze aangifte dieren vermeld waren; dat echter voor geen enkele stal van de inrichting een geldige bouwvergunning werd bekomen voor 1 september 1991; dat ingevolge artikel 1.1.2 van titel II van het Vlarem deze inrichting dus geen bestaande veeteeltinrichting is;

Overwegende dat conform artikel 5.9.3.1. § 1 van titel II van het Vlarem uitsluitend het exploiteren en/of veranderen van ofwel bestaande veeteeltinrichtingen ofwel bestaande landbouwinrichtingen nog toegelaten is; dat deze inrichting zoals hierboven aangehaald daaraan niet voldoet; dat bijgevolg deze aanvraag niet verenigbaar is met bovenvermeld artikel van titel II van het Vlarem".

Voorts wordt gemotiveerd waarom een ecologisch verantwoorde afzet van de door de inrichting geproduceerde dierlijke mest niet mogelijk is en waarom de inrichting niet verenigbaar wordt geacht met de onmiddellijke omgeving.

1.6. Met een schrijven van 19 juni 1996, nadat alle adviezen zijn uitgebracht, bezorgt verzoekers milieuadviesbureau de n.v. SGS ECOCARE CONSULTANTS de bouwvergunningen die werden verleend voor de Reepkenslei nr. 17-19.

Het betreft :

- een bouwvergunning die op 18 april 1958 werd verleend door het college van burgemeester en schepenen, en strekkende tot "het verbouwen der stalling";
- een bouwvergunning die op 3 april 1964 werd verleend door het college van burgemeester en schepenen en strekkende tot "het bouwen van een bergplaats aldaar" (aan de Reepkenslei).

1.7. Op 30 juli 1996 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Het beroep van verzoeker wordt ongegrond verklaard.

De vergunning wordt geweigerd om volgende redenen samengevat :

- de inrichting is onverenigbaar met de onmiddellijke omgeving;
- voor geen enkele stal van de inrichting werd een bouwvergunning bekomen vóór 1 september 1991, zodat de inrichting geen bestaande veeteeltinrichting is en een verandering derhalve strijdig is met artikel 5.9.3.1, § 1, van Vlarem II;
- de mestafzetmogelijkheid is onvoldoende gestaafd, zodat de aanvraag niet verenigbaar is met artikel 5.9.8.3, § 3 van Vlarem II;
- de gegevens op het inplantingsplan uit de aanvraag zijn onvoldoende gezien niet het aantal dieren per stal is aangegeven, zodat niet kan worden nagegaan of het aantal dieren per stal overeenstemt met de landbouwtechnische normen conform artikel 5.9.8.4., § 2, van Vlarem II.

1.8. Volledigheidshalve weze nog opgemerkt dat in verband met door verzoeker ingediende bouwaanvragen twee ministeriële weigeringsbesluiten van respectievelijk 22 maart 1995 en 15 december 1997 tussenkwamen die werden aangevochten met een annulatieberoep.

Deze beroepen zijn nog hangende;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert "wettigheidsschending : schending van het decreet van de Vlaamse Raad van 28/6/1985 betreffende de milieuvergunning, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6/2/1991 houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (hierna afgekort als Vlarem I) en van het besluit van de Vlaamse regering van 1/6/1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna afgekort als Vlarem II)"; dat verzoeker in vier onderdelen kritiek geeft op de diverse motieven van het bestreden besluit; dat het derde onderdeel gericht is tegen volgend decisief weigeringsmotief :

"Overwegende dat voor deze inrichting volgende bouwvergunningen werden afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen :

- 18 april 1958 : 'verbouwen der stalling'

- 3 april 1964 : bouwen van een bergplaats (melkplaats en bergplaats);

dat de exploitant in 1978 aan het College van Burgemeester en Schepenen schriftelijk de toelating vroeg om een houten schuilplaats (12 m op 20 m) voor

dieren te bouwen voor een periode van 5 jaar, met het oog op een verhuis naar de vestiging op nr. 88; dat hierop geen schriftelijk antwoord werd gegeven; dat hij echter na deze 5 jaar in 1983 de toelating vroeg deze bergplaats te vergroten met een bijkomend stuk van 12 m op 20 m; dat hierop evenmin schriftelijk werd geantwoord;

Overwegende dat uit bovenstaande blijkt dat slechts de vergunningen uit 1958 en 1964 als effectieve bouwvergunning te beschouwen zijn; dat de bouwvergunning van 1964 geen betrekking heeft op een stal; dat de vergunning van 1958 betrekking had op de woning van de ouders waarin een zeer kleine stal van 5 m op 8 m was getekend; dat deze ruimte in huidige aanvraag niet meer als stal is aangeduid; dat voor de stallen die in huidige aanvraag voor runderen bestemd zijn, geen enkele bouwvergunning voorhanden is;

Overwegende dat voor het aanslagjaar 1993 op 17 maart 1993 aangifte werd gedaan bij de mestbank; dat op deze aangifte dieren vermeld waren; dat echter voor geen enkele stal van de inrichting een geldige bouwvergunning werd bekomen voor 1 september 1991; dat ingevolge artikel 1.1.2 van titel II van het Vlarem deze inrichting dus geen bestaande veeteeltinrichting is;

Overwegende dat conform artikel 5.9.3.1. § 1 van titel II van het Vlarem uitsluitend het exploiteren en/of veranderen van ofwel bestaande veeteeltinrichtingen ofwel bestaande landbouwinrichtingen nog toegelaten is; dat deze inrichting zoals hierboven aangehaald daaraan niet voldoet; dat bijgevolg deze aanvraag niet verenigbaar is met bovenvermeld artikel van titel II van het Vlarem";

dat verzoeker doet gelden dat zijn inrichting een bestaande inrichting betreft, dat hij immers beschikt over twee geldige bouwvergunningen die werden afgeleverd op respectievelijk 18 april 1958 voor het verbouwen der stallingen en op 3 april 1964, voor het bouwen van een bergplaats, dat eerstgenoemde vergunning betrekking had op een woning enerzijds en op een stal van 5 meter op 8 meter anderzijds, dat deze stal was bedoeld voor het plaatsen van zeven runderen, dat krachtens artikel 5.9.3.1, § 1, van Vlarem II het exploiteren en/of veranderen van bestaande veeteeltinrichtingen nog is toegestaan, dat aan de twee cumulatief gestelde voorwaarden om te voldoen aan de definitie van "bestaande inrichting" is voldaan : "Er werd immers een definitieve bouwvergunning toegekend voor een woning met stalling voor 7 koeien op 18/4/1958. De tweede bouwvergunning werd toegekend voor het bouwen van een bergplaats, zijnde het melkhuis. Deze inrichting is in een woongebied gelegen en is bijgevolg vanaf 5 gespeende dieren ingedeeld als hinderlijke inrichting krachtens Vlarem I (nl. in rubriek 9.5.a) 1), inmiddels aangepast naar rubriek 9.4.3.a) 1°). Hieruit volgt dat aan de eerste voorwaarde uit de definitie reeds is voldaan. Wat de tweede voorwaarde van de definitie betreft, nl. dat aangifte bij de Mestbank voor het aanslagjaar 1993 moest worden gedaan kan worden opgemerkt dat de gevraagde meldingen werden gedaan op 11/3/1993";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij op het derde onderdeel antwoordt dat er geen sprake kan zijn van een bestaande inrichting, dat zij

desbetreffend verwijst naar het advies van de Vlaamse Landmaatschappij dat tijdens de beroepsprocedure werd uitgebracht en waaruit zij citeert alsook naar het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie waarin het advies van de afdeling milieuvergunningen wordt weerlegd;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord en in zijn laatste memorie niets toevoegt aan wat desbetreffend in het verzoekschrift werd gesteld;

2.1.4.1. Overwegende dat overeenkomstig het ten tijde van de bestreden beslissing geldend artikel 5.9.3.1, § 1, van Vlarem II geen milieuvergunning kan worden verleend voor het exploiteren en/of veranderen van een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5 en 9.8 tenzij het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen inhoudt van een bestaande landbouwinrichting tot een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5 en 9.8; dat artikel 1.1.2 van Vlarem II zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissing, volgende definitie geeft van "bestaande veeteeltinrichting" :

"een inrichting die ten minste één stal omvat met een capaciteit die overeenkomstig titel I van het VLAREM als hinderlijke inrichting is ingedeeld voor de subrubrieken 9.3 tot en met 9.8 van de indelingslijst en waarvoor de definitieve bouwvergunning werd verleend voor 1 september 1991 en waarvan in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen minstens voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993, aangifte werd gedaan bij de Mestbank. In de op de inrichting betrekking hebbende aangifte moeten de dieren zijn aangegeven";

2.1.4.2. Overwegende dat uit de neergelegde stukken blijkt dat aan verzoeker volgende bouwvergunningen werden verleend :

- een bouwvergunning door het college van burgemeester en schepenen op 18 april 1958 verleend voor "het verbouwen van een stalling";
- een bouwvergunning door het college van burgemeester en schepenen op 3 april 1964 verleend voor "het bouwen van een bergplaats aldaar" (aan de Reepkenslei);

2.1.4.3. Overwegende dat de enige bouwvergunning die betrekking heeft op een stal, deze is welke op 18 april 1958 werd verleend; dat blijkens het bestreden besluit evengenoemde vergunning betrekking had "op de woning van de ouders

waarin een zeer kleine stal van 5 m op 8 m was getekend", "dat deze ruimte in huidige aanvraag niet meer als stal is aangeduid" en "dat voor de stallen die in huidige aanvraag voor runderen bestemd zijn, geen enkele bouwvergunning voorhanden is"; dat verzoeker dit gegeven niet betwist; dat aldus voor de inrichting waarvoor de milieuvergunningsaanvraag tot verandering werd ingediend geen bouwvergunning voorhanden is; dat aldus verzoekers inrichting geen bestaande inrichting is in de zin van artikel 1.1.2 van Vlarem II, zodat in toepassing van artikel 5.9.3.1, § 1, van hetzelfde besluit geen milieuvergunning kan worden verleend;

2.1.4.4. Overwegende dat het derde onderdeel van het middel niet gegrond is; dat aangezien het motief inzake de onverenigbaarheid met artikel 5.9.3.1, § 1, van Vlarem II op zich reeds volstaat om de vergunning te weigeren, het overbodig is de kritiek die verzoeker in de overige drie onderdelen geeft op andere overtollige motieven niet moet worden onderzocht, daar de eventuele gegrondheid ervan het bestreden besluit niet vermag te vitiëren;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de "algemene beginselen van behoorlijk bestuur", meer bepaald het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, dat hij in essentie doet gelden dat in de beroepsprocedure plots heel andere argumenten worden aangehaald op basis waarvan verzoekers dossier een negatieve wending krijgt, dat alzo in beroep negatief geadviseerd wordt inzake de mestafzet, hetgeen strijdig is met de jarenlange aangiften bij de Mestbank en met de eerder ingenomen houding door de Vlaamse Milieumaatschappij, zonder dat de feitelijke situatie is gewijzigd, dat het bestreden besluit tot twee maal toe aanhaalt dat verzoeker een bouwvergunningsaanvraag indiende, doch dat daarop geen schriftelijk antwoord kwam, dat binnen de gemeente ten nadele van hem jarenlang de bouwvergunningsprocedure werd vertraagd, dat het bestreden besluit nalaat te vermelden waarom er geen antwoord kwam op verzoekers verzoeken, hetgeen eveneens strijdig is met het zorgvuldigheidsbeginsel, dat bovendien het bestreden besluit nalaat het gunstige advies van de gemeentelijke milieudienst inzake de hinderaspecten te citeren, dat het bestreden besluit de desbetreffende tegenstrijdige adviezen niet tegen elkaar afweegt en tot de onbegrijpelijke conclusie komt dat de hinder en de risico's niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperkt worden;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie antwoordt dat het bestreden besluit als weigeringsgronden heeft dat verzoeker voor de bewuste

stallen niet over een bouwvergunning beschikt, waardoor er een planologische onverenigbaarheid is en de inrichting geen bestaande inrichting kan zijn en dat er bovendien onvoldoende mestafzet is; dat zij stelt dat het al dan niet citeren of in rekening brengen van het advies van de gemeentelijke milieudienst niets aan de situatie verandert;

2.2.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker repliceert dat het vooral problematisch is dat het bestreden besluit het meest negatieve advies van de Vlaamse Milieumaatschappij zonder verdere uitleg overneemt en zonder te verifiëren of dit overeenstemt met de feitelijke elementen uit het dossier, dat de verwerende partij zorgvuldig te werk behoorde te gaan, en verzoeker had kunnen horen omtrent het mestafzetprobleem; dat, voorts, hij betoogt dat de verwerende partij politieke manipulaties op gemeentelijk vlak wel degelijk binnen de belangenafweging had moeten betrekken; dat, tenslotte, hij stelt dat gelet op het grote belang dat het dossier voor hem heeft, men van een zorgvuldig optredende overheid had kunnen verwachten dat zij de argumentatie inzake de stedenbouwkundige verenigbaarheid en de hinder feitelijk nauwkeurig zou onderzoeken, hetgeen in casu niet is gebeurd;

2.2.4. Overwegende dat bij de bespreking van het derde onderdeel van het eerste middel is gebleken dat het bestreden besluit voldoende steun vindt in de onverenigbaarheid met artikel 5.9.3.1, § 1, van Vlarem II; dat dienvolgens een eventuele gegrondheid van verzoekers grieven in verband met het gewijzigde advies van de Vlaamse Milieumaatschappij inzake de mestafzet en het niet volgen van het advies van de gemeentelijke milieudienst inzake het hinderaspect niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden; dat deze grieven dan ook niet moeten worden onderzocht; dat, voorts, zoals bij de bespreking van het derde onderdeel van het eerste middel is gebleken, uit de neergelegde stukken blijkt dat verzoeker niet beschikt over een bouwvergunning verleend vóór 1 september 1991 voor een stal die behoort tot de inrichting waarvoor de milieuvergunning werd gevraagd; dat het gegeven dat de gemeente destijds bepaalde verzoeken niet heeft beantwoord, aan verzoeker niet de bij artikel 1.1.2. van Vlarem II vereiste bouwvergunning verleent; dat de verwerende partij bij het onderzoek of verzoekers inrichting al of niet een bestaande veeteeltinrichting betreft, zich kon beperken tot de vaststelling dat er voor de inrichting waarop de aanvraag betrekking heeft, geen bouwvergunningen werden verleend vóór 1 september 1991; dat in die optiek de redenen waarom de gemeente destijds bepaalde verzoeken niet zou hebben

beantwoord niet terzake doen; dat de verwerende partij dan ook niet onzorgvuldig is te werk gegaan door die redenen niet in het bestreden besluit te vermelden; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert dat het bestreden besluit behept is met verschillende motiveringsgebreken; dat hij betoogt dat geen antwoord wordt gegeven op de argumentatie van zijn beroepschrift, waarin onder meer werd gewezen op het advies van de gemeentelijke milieudienst, op de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en op de afwezigheid van hinder; dat hij ook nog doet gelden dat het bestreden besluit had dienen aan te geven waarom aan bepaalde voor verzoeker ongunstige adviezen de voorkeur werd gegeven;

2.3.2. Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij vaststelt dat het bestreden besluit geenszins een gebrek in de motivering vertoont, laat staan van willekeur getuigt; dat zij daarop overgaat tot een beknopte bespreking van de essentiële motivering van het bestreden besluit;

2.3.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker nog repliceert dat op pagina 13 van het bestreden besluit overwogen wordt dat de hinder onaanvaardbaar is en dat de ontstentenis van een bouwvergunning niet volstaat om de milieuvergunning te weigeren;

2.3.4. Overwegende dat bij de bespreking van het derde onderdeel van het eerste middel is gebleken dat alleen reeds het weigeringsmotief gestoeld op de onverenigbaarheid van de inrichting met artikel 5.9.8.3, § 3, van Vlarem II het bestreden besluit kan schragen; dat, zoals uit de weergave van dit motief (cfr. sub 2.1.1.) blijkt, in het bestreden besluit afdoende werd gemotiveerd waarom de inrichting van verzoeker niet als een bestaande inrichting in de zin van artikel 1.1.2 van Vlarem II te beschouwen is en waarom de vergunningsaanvraag alsdan niet kan worden toegestaan, namelijk op grond van artikel 5.9.8.3., § 3, van Vlarem II; dat uit die motivering afdoende blijkt waarom de in beroep aangevoerde argumenten niet worden gevolgd en waarom de adviezen in andersluidende zin niet worden bijgetreden; dat om dezelfde redenen als in de bespreking van het eerste en het tweede middel weergegeven, geen acht moet worden geslagen op verzoekers grief in verband met het niet beantwoorden van de argumentatie in zijn beroepschrift betreffende het advies van de gemeentelijke milieudienst, de verenigbaarheid van de

inrichting met de onmiddellijke omgeving en de afwezigheid van hinder; dat het derde middel niet gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel aanvoert het "ontbreken van feitelijke basis"; dat hij doet gelden dat het bestreden besluit berust op onjuistheden, dat alzo het bestreden besluit niet vermeldt waarom niet op verzoekers bouw aanvragen werd gereageerd, de beschikbare grondoppervlakte voor de mestafzet niet correct is, en het aantal dieren per stal wel degelijk is berekend;

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord verwijst naar het eerste en het tweede middel;

2.4.3. Overwegende dat uit de bespreking van de vorige middelen blijkt dat het vierde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
dertien maart tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.